

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1150/2019
07.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дарка Зукића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К (Кн) 314/19 од 29.07.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 192/19 од 17.09.2019. године, у седници већа одржаној 07.11.2019. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К (Кн) 314/19 од 29.07.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 192/19 од 17.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К (Кн) 314/19 од 29.07.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 10.06.2019. године па до упућивања на издржавање кривичне санкције, а најдуже док не истекне време трајања кривичне санкције, те му је изречена мера безбедности: забрана узнемиравања оштећене ББ, у трајању од једне године, по правноснажности пресуде, с`тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Обавезан је и да накнади трошкове кривичног поступка Основном јавном тужиоцу у Врбасу и суду као и да суду плати трошкове паушала.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 192/19 од 17.09.2019. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу К (Кн) 314/19 од 29.07.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Дарко Зукић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 485. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји

поднети захтев, те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од одговорности или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање као и уз предлог да се одложи извршење казне по побијаним правноснажним пресудама, до одлуке по поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, а као незаконити докази су означени: налаз и мишљење Центра за социјални рад у ... број 560-01/19-40-57 од 11.06.2019. године и број 560-01/19-40-13 од 25.02.2019. године, те исказ сведока ВВ радника Центра за социјални рад у ... чији је извор сазнања о предметним догађајима наводни исказ сведока оштећене ББ - мајке окривљеног, која је на рочишту за главни претрес, након што је упозорена на привилегију из члана 94. ЗКП изјавила да неће сведочити.

По налажењу Врховног касационог суда налаз и мишљење Центра за социјални рад у ... број 560-01/19-40-57 од 11.06.2019. године и број 560-01/19-40-13 од 25.02.2019. године су сачињени од овлашћене институције коју оснива Република Србија и водитеља случаја ВВ у складу са одредбама Породичног закона, Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана РС и Правилника о организацији нормативима и стандардима рада Центра за социјални рад, који сам по себи, нити по начину прибављања није у супротности са Законом о кривичном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је нашао да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се указује неосновано поднетим захтевом.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, те применом члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

